

slag. Dette gaar, som ærede Medlemmer vil have lagt Mærke til, ud paa, at der anlægges en Statshavn ved Thorshavn. Udgifterne dertil er anslaaede til et Beløb af 810,400 Kr., hvoraf Thorshavn Kommune skal udrede $\frac{1}{5}$. Endvidere fremgaar det af § 2, at der skal anlægges en Kaj ved Trangisvaag, hvortil Udgiften er anslaaet til 341,000 Kr., en Havn ved Skopen til 192,500 Kr., en Pier ved Sørvaag til 13,200 Kr., en Havn eller Dækmole ved Midvaag, eventuelt i Forbindelse med en Pier i Sandevaag, hvortil Udgifterne er anslaaede til 231,000 Kr., samt en Dækmole ved Kvivig til 22,000 Kr. Den samlede Overslagssum til disse private Anlæg indbefattet et Vejanlæg paa Sandø er altsaa 799,700 Kr. Ogsaa til disse Anlæg skal der af Statskassen tilskydes et Bidrag, der svarer til $\frac{4}{5}$ af Anlægskapitalen. — Desuden er der stillet Forslag om, at Staten støtter Anlægget af den nævnte Vej fra Skopen til Sand paa Sandø med en Arm til Trødum. Dette Vejanlæg anslaaes til 50,000 Kr., og af disse skal Staten ligeledes udrede $\frac{4}{5}$.

Det samlede finansielle Resultat for Statskassen bliver, at den kommer til at udrede 1,328,080 Kr. til samtlige disse Anlæg. Det Forslag, Regeringen forelagde, indeholdt ikke et saa stort Beløb, idet der var et Beløb paa 69,000 Kr., der var kalkuleret til Anlæg af Kajveje, som Regeringen havde holdt tilbage og altsaa ikke stillet Forslag om, fordi man fra Regeringens Side mente, at disse Vejanlæg havde en ganske særlig kommunal Interesse, og at det saaledes ogsaa var rimeligt, at det blev Kommunen, der kom til at afholde disse Udgifter. Imidlertid mente man under Behandlingen i Folketinget, at det vilde blive alt for vanskeligt for Kommunen at udrede disse Penge, idet den kan blive haardt nok spændt for endda med Hensyn til Udredelsen af den Femtedel, Kommunen skal svare, og at man derfor burde gaa til at medtage disse 69,000 Kr., som Kajvejene andrager. Da jeg ikke helt kunde benægte Rimeligheden af de Grunde, der blev fremsat i saa Henseende, bøjede jeg mig derfor og gik med til ogsaa at optage denne Bevilling. Derfor er Bevillingen paa Lovforslaget efter Behandlingen i Folketinget nu ca. 69,000 Kr.

højere, end da Regeringen forelagde Lovforslaget. For at denne ret betydelige Sum ikke skal falde alt for stærkt paa Statskassen, er det foreslaaet at fordele Udgifterne over et Tidsrum af 5 paa hinanden følgende Finansaar, dog at Udgifterne for Thorshavns Anlægs Vedkommende skal fordeles over et Tidsrum af 7 Aar. Det vil med andre Ord sige, at der i et Tidsrum af 5 Aar vil medgaa ca. 200,000 Kr. aarlig af Statskassen til Gennemførelsen af disse Havneanlæg. Det er jo en ret betydelig Sum, det kan ikke nægtes, men man maa ogsaa erkende, at hidtil har der ikke været ofret meget for at støtte Havne- og Moleanlæg oppe paa Færøerne, hvorimod man herhjemme navnlig for Vestkystens Vedkommende Tid efter anden har ofret meget store Summer til Beskyttelsesarbejder og Moleanlæg, der skal tjene til Støtte for Fiskerne. Regeringen har derfor ment, at man ikke burde holde sig tilbage fra ogsaa at hjælpe Færøerne paa samme Maade, som Tilfældet har været herhjemme, og uagtet Beløbet maa siges at være ret betydeligt, tror jeg dog, at ingen vil modsige mig, naar jeg hævder; at det dog vistnok er forsvarligt, at man gaar med til denne Udgift i dette Øjeblik, navnlig naar den bliver fordelt over en saa lang Aarrække som foreslaaet.

Jeg nævnede, at i den Betænkning, som Lagtinget havde afgivet under 9. September 1912, og som ligger til Grund for Regeringens Forslag, har Lagtinget stillet Forslag om Anlæg af en Statshavn ved Thorshavn samt om de øvrige Anlæg, men nu er der imidlertid fremkommet det Forhold, som jeg ogsaa mener at burde nævne, at der er blevet nogen Forvirring og Meningsforskel oppe paa Færøerne angaaende dette Spørgsmaal, og at Thorshavns Byraad senere har afgivet en Betænkning, hvori man foretrækker, at Staten tager Del i Bygningen af Dækmolen ved Thorshavn, men at Havnen i øvrigt forbliver kommunal. I Folketinget var der fra enkelte Medlemmers Side nogen Stemning for at gaa til en saadan Ordning, hvilket jeg bestemt modsatte mig, idet jeg mener, at naar Staten skal engageres med flere Hundrede Tusinde Kroner til et rent privat Anlæg, ved den aldrig, hvor langt det kan række, idet Staten derigennem faar en vis